

Magnus es Domine Deus Danielis. Et extraxit eum de lacu leonum.

41 Porro illos, qui perditionis ejus causa fuerant, intromisit in lacum, & devorati sunt in momento coram eo.

42 Tunc rex ait. Paveant omnes habitantes in univ[er]sa terra Deum Danielis: quia ipse est salvator, faciens signa, & mirabilia in terra, qui liberavit Danielem de lacu leonum.

PROPHETIA O S E E.

CAPUT PRIMUM.

Quo tempore Osee prophetaverit, qui jussus fornicariam accipere uxorem, duos filios unamque filiam ex ea generavit: quibus nomina jubetur imponere juxta effectus quos Dominus in populo suo decreverat inducere; de Gentium conversione, & futuro eodem capite filiorum Juda & Israel.

1 **V**erbum Domini, quod factum est ad Osee filium Beeri, in diebus Oziae, Joathan, Achaz, Ezechiae regum Juda, & in diebus Jeroboam filii Joas regis Israel.

2 Principium loquendi Domino in Osee: & dixit Dominus ad Osee: Vade, sume tibi uxorem fornicationum, & fac tibi filios fornicationum: quia fornicans fornicabitur terra a Domino.

3 Et abiit, & accepit Gomer filiam Debelaim: & concepit, & peperit ei filium.

4 Et dixit Dominus ad eum: Voca nomen ejus Jezrahel: quoniam adhuc modicum, & visitabo sanguinem Jezrahel super domum Jehu, & quietare faciam regnum domus Israel.

5 Et in illa die conteram arcum Israel in valle Jezrahel.

6 Et

6 Et concepit adhuc, & peperit filiam. Et dixit ei: Voca nomen ejus absque misericordia: quia non addam ultra misereri domui Israel, sed oblivione obliviscar eorum.

7 Et domui Juda miserebor, & salvabo eos in Domino Deo suo: & non salvabo eos in arcu, & gladio, & in bello, & in equis, & in equitibus.

8 Et ablactavit eam, quæ erat Absque misericordia. Et concepit, & peperit filium.

9 Et dixit: Voca nomen ejus: Non populus meus: quia vos non populus meus, & ego non ero vester.

10 Et erit numerus filiorum Israel quasi arena maris, quæ sine mensura est, & non numerabitur. * Et erit in loco ubi dicitur eis: Non populus meus vos: dicitur eis: Filii Dei viventis.

11 Et congregabuntur filii Juda, & filii Israel pariter & ponent sibi met caput unum, & ascendent de terra: quia magnus dies Jezrahel.

CAPUT II.

Minatur Dominus Israeli tanquam uxori adulteræ repudium, & sepit vias ejus spinis, ut ad virum suum revertatur: cumque non advertat a quo habeat bonorum abundantiam, ablaturum se ab ea dicit cuncta in quibus delectatur, sicque ipsum tandem ad se reducitur, magna que felicitate donaturum: & de Gentium vocatione.

1 **D**icite fratribus vestris: Populus meus: & sorori vestre, Misericordiam consecuta.

2 Judicate matrem vestram, judicate: quoniam ipsa non uxor mea, & ego non vir ejus. Aufferat fornicationes suas a facie sua, & adulteria sua de medio uberum suorum.

3 Ne forte expoliam eam nudam, & statuam eam secundum diem nativitatis suæ: & ponam eam quasi solitudinem, & statuam eam velut terram inviam, & interficiam eam siti.

4 Et filiorum illius non miserebor: quoniam filii fornicationum sunt.

5 Quia fornicata est mater eorum, confusa est quæ concepit eos: quia dixit: Vadam post amatores meos, qui dant panes mihi, & aquas meas,

la-

lanam meam, & linum meum, oleum meum, & potum meum.

6 Propter hoc ecce ego sepiam viam tuam spinis, & sepiam eam maceria, & semitas suas non inveniet.

7 Et sequetur amatores suos, & non apprehendet eos: & quæret eos, & non inveniet, & dicet: Vadam, & revertar ad virum meum priorem: quia bene mihi erat tunc magis quam nunc.

8 Et hæc nescivit, quia ego dedi ei frumentum, & vinum, & oleum, & argentum multiplicavi ei, & aurum, quæ fecerunt Baal.

9 Idcirco convertar, & sumam frumentum meum in tempore suo, & vinum meum in tempore suo, & liberabo lanam meam & linum meum, quæ operiebant ignominiam ejus.

10 Et nunc revelabo stultitiam ejus in oculis amatorum ejus: & vir non eruet eam de manu mea:

11 Et cessare faciam omne gaudium ejus, solemnitatem ejus, neomeniam ejus, sabbatum ejus, & omnia festa tempora ejus.

12 Et corrumpam vineam ejus, & ficum ejus: de quibus dixit: Mercedes hæc, meæ sunt, quas dederunt mihi amatores mei: & ponam eam in saltum, & comedet eam bestia agri.

13 Et visitabo super eam dies Baalim, quibus accendebat incensum, & ornabatur in aure sua, & monili suo, & ibat post amatores suos, & mei obliviscebatur, dicit Dominus.

14 Propter hoc ecce egolactabo eam, & ducam eam in solitudinem: & loquar ad cor ejus.

15 Et dabo ei vinitores ejus ex eodem loco, & vallem Achor ad aperiendam spem, & canet ibi juxta dies juventutis suæ, & juxta dies ascensionis suæ de terra Ægypti.

16 Et erit in die illa, ait Dominus: vocabit me: Vir meus: & non vocabit me ultra, Baali:

17 Et auferam nomina Baalim de ore ejus, & non recordabitur ultra nominis eorum.

18 Et percutiam cum eis scædus in die illa, eum bestia agri, & cum volucre coeli, & cum reptili terræ: & arcum, & gladium, & bellum cou-

conteram de terra: & dormire eos faciam fiducialiter.

19 Et sponsabo te mihi in sempiternum: & sponsabo te mihi in justitia, & judicio, & in misericordia, & in miserationibus.

20 Et sponsabo te mihi in fide: & scies quia ego Dominus.

21 Et erit in die illa: Exaudiam, dicit Dominus, exaudiam cælos, & illi exaudient terram.

22 Et terra exaudiet triticum, & vinum, & oleum: & hæc exaudient Jezrahel.

23 Et feminabo eam mihi in terra, & miserebor ejus, quæ fuit Absque misericordia.

24 * Et dicam non populo meo: Populus meus es tu: & ipse dicet: Deus meus es tu.

* Rom. 9.
25.
1 Petr. 2.
10.

CAPUT III.

Rursum jubetur Propheta diligere adulteram, quæ tamen multis diebus illum expectet, quia filios Israel multis diebus sine rege & sacrificio sedentes, tandem ad Dominum dicit reversuros.

1 **E**T dixit Dominus ad me: Adhuc vade, & dilige mulierem dilectam amico & adulteram: sicut diligit Dominus filios Israel, & ipsi respiciunt ad deos alienos, & diligunt vinacia uvarum.

2 Et fodi eam mihi quindecim argenteis, & coro hordei, & dimidio coro hordei.

3 Et dixi ad eam: Dies multos expectabis me: & non fornicaberis, & non eris viro: sed & ego expectabo te.

4 Quia dies multos sedebunt filii Israel sine rege, & sine principe, & sine sacrificio, & sine altari, & sine ephod, & sine theraphim.

5 * Et post hæc revertentur filii Israel, & quærent Dominum Deum suum, & David regem suum: & pavebunt ad Dominiam, & ad bonum ejus in novissimo dierum.

* Ezech.
34. 23.

CAPUT IV.

Minatur teyræ Israel, propter multa populi peccata, qui & scientiam repulit, & idololatriæ fuit dedi.

deditus : dicit se relicturnm Israel in peccatis suis, cupiens ne Juda ipsum imitetur.

1 **A**udite verbum Domini filii Israel, quia iudicium Domino cum habitatoribus terræ: non est enim veritas, & non est misericordia, & non est scientia Dei in terra.

2 Maledictum, & mendacium, & homicidium, & furtum, & adulterium inundaverunt, & sanguis sanguinem tetigit.

3 Propter hoc lugebit terra, & infirmabitur omnis, qui habitat in ea, in bestia agri, & in volucre cœli: sed & pisces maris congregabuntur.

4 Verumtamen unusquisque non iudicet: & non arguatur vir: populus enim tuus sicut hi, qui contradicunt sacerdoti.

5 Et corruet hodie, & corruet etiam propheta tecum: nocte tacere feci matrem tuam.

6 Conticuit populus meus, eo quod non habuerit scientiam: quia tu scientiam repulisti, repellam te, ne sacerdotio fungaris mihi: & oblita es legis Dei tui, obliviscar filiorum tuorum & ego.

7 Secundum multitudinem eorum sic peccaverunt mihi: gloriam eorum in ignominiam commutabo.

8 Peccata populi mei comedent, & ad iniquitatem eorum sublevabunt animas eorum.

** Isai.
54. 2.*

9 * Et erit sicut populus, sic sacerdos: & visitabo super eum vias ejus, cogitationes ejus redam ei.

10 Et comedent, & non saturabuntur: fornicati sunt, & non cessaverunt: quoniam Dominum dereliquerunt in non custodiendo.

11 Fornicatio, & vinum, & ebrietas auferunt cor.

12 Populus meus in ligno suo interrogavit, & baculus ejus annuntiavit ei: spiritus enim fornicationum decepit eos, & fornicati sunt a Deo suo.

13 Super capita montium sacrificabant, & super colles accendebant thymiana: subtus quercum, & populum, & therebinthum, quia bona erat

erat umbra ejus: ideo fornicabuntur filia vestra, & sponsa vestra adultera erunt.

14 Non visitabo super filias vestras, cum fuerint fornicatae, & super sponfas vestras, cum adulteraverint: quoniam ipsi cum meretricibus conversabantur, & cum effeminatis sacrificabant, & populus non intelligens vapulabit.

15 Si fornicaris tu Israel, non delinquat saltem Juda: & nolite ingredi in Galgala, & ne ascenderitis in Bethaven, neque juraveritis: Vivit Dominus.

16 Quoniam sicut vacca lasciviens declinavit Israel: nunc pascet eos Dominus, quasi agnum in latitudine.

17 Particeps idolorum Ephraim, dimitte eum.

18 Separatum est convivium eorum, fornicatione fornicati sunt: dilexerunt asserre ignominiam protectores ejus.

19 Ligavit eum spiritus in alis suis, & confundentur a sacrificiis suis.

C A P U T V.

Minatur Dominus se puniturum Israel propter peccata sua, similiter & Judam: nec proderit humanum auxilium, cum Dominus eis advensetur.

1 **A**udite hoc sacerdotes, & attendite domus Israel, & domus regis auscultate: quia vobis iudicium est, quoniam laqueus facti estis speculationi, & rete expansum super Thabor.

2 Et victimas declinastis in profundum: & ego eruditor omnium eorum.

3 Ego scio Ephraim, & Israel non est absconditus a me: quia nunc fornicatus est Ephraim, contaminatus est Israel.

4 Non dabunt cogitationes suas, ut revertantur ad Deum suum: quia spiritus fornicationum in medio eorum, & Dominum non cognoverunt.

5 Et respondebit arrogantia Israel in facie ejus: & Israel, & Ephraim ruent in iniquitate sua, ruet etiam Juda cum eis.

6 In gregibus suis, & in armentis suis vadent ad

ad quærendum Dominum, & non invenient: ablati sunt ab eis.

7 In Dominum prævaricati sunt, quia filios alienos genuerunt: nunc devorabit eos mensis cum partibus suis.

8 Clangite buccina in Gabaa, tuba in Rama: ululate in Bethaven, post tergum tuum Benjamin.

9 Ephraim in desolatione erit in die correptionis: in tribubus Israel ostendi fidem.

10 Facti sunt principes Juda quasi assumentes terminum: super eos effundam quasi aquam iram meam.

11 Calumniam patiens est Ephraim, fractus iudicio: quoniam cœpit abire post fordes.

12 Et ego quasi tinea Ephraim: & quasi putredo domui Juda.

13 Et vidit Ephraim languorem suum, & Juda vinculum suum: & abiit Ephraim ad Asfur, & misit ad regem ultorem: & ipse non poterit sanare vos, nec solvere poterit a vobis vinculum.

14 Quoniam ego quasi lexna Ephraim, & quasi catulus leonis domui Juda: ego ego capiam, & vadam: tollam, & non est qui eruat.

15 Vadens revertar ad locum meum: donec deficiatis, & quærat is faciem meam.

CAPUT VI.

Reversi in tribulatione ad Dominum, magna fiducia salutem sibi ab eo promittunt: expostulat Dominus cum Israel & Juda, quod neque beneficiis, neque prophetarum comminationibus, ab idololatria aliisque iniquitatibus sint revocati, cum præferat misericordiam sacrificio.

1 **I**N tribulatione sua mane consurgent ad me: Venite, & revertamur ad Dominum:

2 Quia ipse cepit, & sanabit nos: percutiet, & curabit nos.

3 * Vivificabit nos post duos dies: in die tertia suscitabit nos, & vivemus in conspectu ejus. Sciemus, sequemurque ut cognoscamus Dominum: quasi diluculum præparatus est egressus ejus, & veniet

* 1. Cor.
15. 3.

veniet quasi imber nobis temporaneus & serotinus terræ.

4 Quid faciam tibi Ephraim? quid faciam tibi Juda? misericordia vestra quasi nubes matutina, & quasi ros mane pertranfiens.

5 Propter hoc dolavi in prophetis, occidi eos in verbis oris mei: & judicia tua quasi lux egredientur.

6 * Quia misericordiam volui, & non sacrificium, & scientiam Dei plusquam holocausta.

7 Ipsi autem sicut Adam transgressi sunt patrum, ibi prævaricati sunt in me.

8 Galaad civitas operantium idolum, supplantata sanguine.

9 Et quasi fauces virorum latronum, particeps sacerdotum, in via interficientium pergentes de Sichem, quia scelus operati sunt.

10 In domo Israel vidi horrendum: ibi fornicationes Ephraim: contaminatus est Israel.

11 Sed & Juda, pone messem tibi, cum convertero captivitatem populi mei.

CAPUT VII.

Cum sanaturus esset Dominus Israel, obstiterunt iniquitates eorum: consentientes enim regum suorum malitiæ, omnes in idololatriam vehementer exarserunt: Dominoque relicto, conversi ad Egypti auxilium, translati sunt in Assyrios.

1 **C**UM sanare vellem Israel, revelata est iniquitas Ephraim, & malitia Samariæ, quia operati sunt mendacium: & fur ingressus est ipsolians, latrunculus foris.

2 Et ne forte dicant in cordibus suis, omnem malitiam eorum me recordatum: nunc circumderunt eos ad inventiones suæ, coram facie mea factæ sunt.

3 In malitia sua lacticaverunt regem: & in mendaciis suis principes.

4 Omnes adulterantes, quasi clibanus succensa a coquente: quievit paululum civitas a commissione fermenti, donec fermentaretur totum.

5 Dies regis nostri: cœperunt principes furere a vino: extendit manum suam cum illusoribus.

Tom IV:

E e

6 Quia

1. Reg.
15. 22.
Eccle. 4.
17.
Matth. 9.
13 & 12.
7.

6 Quia applicuerunt quasi clibanum cor suum, eum infidiaretur eis : tota nocte dormivit coquens eos, mane ipse succensus quasi ignis flammæ.

7 Omnes calefacti sunt quasi clibanus, & devoraverunt iudices suos : omnes reges eorum ceciderunt : non est qui clamet in eis ad me.

8 Ephraim in populis ipse commiscebatur : Ephraim factus est subcinericius panis, qui non reverfatur.

9 Comederunt alieni robur ejus, & ipse nescivit : sed & cani effusi sunt in eo, & ipse ignoravit.

10 Et humiliabitur superbia Israel in facie ejus : nec reversi sunt ad Dominum Deum suum, & non quaesierunt eum in omnibus his.

11 Et factus est Ephraim quasi columba seducta non habens cor : Ægyptum invocabant, ad Assyrios abierant.

12 Et cum profecti fuerint, expandam super eos rete meum : quasi volucrem cæli detraham eos, cædam eos secundum auditionem cœtus eorum.

13 Væ eis, quoniam recefferunt a me, vastabuntur, quia prævaricati sunt in me : & ego redemi eos : & ipsi locuti sunt contra me mendacia.

14 Et non clamaverunt ad me in corde suo, sed ululabant in cubilibus suis : super triticum & vinum ruminabant, recefferunt a me.

15 Et ego erudi vi eos, & confortavi brachia eorum : & in me cogitaverunt malitiam.

16 Reverfi sunt ut essent absque jugo : facti sunt quasi arcus dolosus : cadent in gladio principes eorum, a furore linguæ suæ. Ista subannatio eorum in Terra Ægypti.

CAPUT VIII

Samaritaniam prædicat cum vitulo suo destruendam per Nabuchodonosor, propter idololatriam, nec ipsorum hostiæ suscipientur : civitates autem Juda etiam concremabuntur.

I In

1 **I**n gutture tuo sit tuba quasi aquila super domum Domini : pro eo quod transgressi sunt fœdus meum, & legem meam prævaricati sunt.

2 Me invocabunt : Deus meus cognovimus te Israel :

3 Projecit Israel bonum, inimicus persequetur eum.

4 Ipsi regnaverunt, & non ex me : principes extiterunt, & non cognovi : argentum suum, & aurum suum fecerunt sibi idola, ut intererent.

5 Projectus est vitulus tuus Samaria, iratus est furor meus in eos. Ulquequo non poterunt emundari?

6 Quia ex Israel & ipse est : artifex fecit illum, & non est Deus : quoniam in araneorum telas erit vitulus Samariæ.

7 Quia ventum feminabunt, & turbinem mentent : culmus stans non est in eo, germen non faciet farinam : quod & si fecerit, alieni comedent eam.

8 Devoratus est Israel : nunc factus est in nationibus quasi vas immundum.

9 Quia ipsi ascenderunt ad Assur, onager solitarius sibi : Ephraim munera dederunt amatoribus.

10 Sed & cum mercede conduxerint nationes, tunc congregabo eos : & quiescent paulisper ab onere regis, & principum.

11 Quia multiplicavit Ephraim altaria ad peccandum : factæ sunt ei aræ in delictum.

12 Scribam ei multiplices leges meas, quæ velut alienæ computatæ sunt.

13 Hostias offerent, immolabunt carnes, & comedent, Dominus non suscipiet eas : nunc recordabitur iniquitatis eorum, & visitabit peccata eorum : ipsi in Ægyptum convertentur.

14 Et oblitus est Israel factoris sui, & ædificavit delubra : & Judas multiplicavit urbes munitas : & mittam ignem in civitates ejus, & devorabit aedes illius.

CAPUT IX.

Dominus in populum Israel famem & captivitatem propter ipsius peccata immittet : nec grata ipsi erunt eorum sacrificia : & quia in peccatis perse-

E e 2

ve-

verant , perpetuo ejeti a Domino permanebunt vangi inter nationes.

1 **N**OLI latari Israel , noli exultare sicut populi : quia fornicatus es a Deo tuo , dilexisti mercedem super omnes areas tritici.

2 Area & torcular non pascet eos , & vinum mentietur eis.

3 Non habitabunt in terra Domini : reversus est Ephraim in Ægyptum , & in Assyriis pollutum comedit.

4 Non libabunt Domino vinum , & non placebunt ei : sacrificia eorum , quasi panis lugentium . Omnes , qui comedent eum , contaminabuntur : quia panis eorum animæ ipsorum , non intrabit in domum Domini.

5 Quid facietis in die solezni , in die festivitatis Domini ?

6 Ecce enim profecti sunt a vastitate : Ægyptus congregabit eos , Memphis sepeliet eos ; desiderabile argentum eorum urtica hæreditabit , lappa in tabernaculis eorum.

7 Venerunt dies visitationis , venerunt dies retributionis : scitote Israel stultum prophetam , insanum virum spiritualem , propter multitudinem iniquitatis tuæ , & multitudinem amentie.

8 Speculator Ephraim cum Deo meo : propheta Jaqueus ruina factus est super omnes vias ejus , infamia in domo Dei ejus.

* Judic.
19. 25.

9 * Profunde peccaverunt , sicut in diebus Gabaæ : recordabitur iniquitatis eorum , & visitabit peccata eorum.

10 Quasi uvæ in deserto inveni Israel : quasi prima poma ficulneæ in cacumine ejus vidi patres eorum : ipsi autem intraverunt ad Beelphegor , & abalienati sunt in confusione , & facti sunt abominabiles sicut ea , quæ dilexerunt.

11 Ephraim quasi avis avolavit , gloria eorum a partu , & ab utero , & a conceptu.

12 Quod & si enutrierint filios suos , absque liberis eos faciam in hominibus : sed & vix eis cum recessero ab eis.

13 Ephraim (ut vidi) Tyrus erat fundata in pulchri-

pulchritudine : & Ephraim educet ad interfectionem filios suos.

14 Da eis Domine . Quid dabis eis ? Da eis vulvam sine liberis , & ubera arentia.

15 * Omnes nequitie eorum in Galgal , quia^{1. Reg.} 8. 5. ibi exolos habui eos : propter malitiam adventionum eorum de domo mea ejiclam eos : non addam ut diligam eos , omnes principes eorum recedentes.

16 Percussus est Ephraim , radix eorum excicata est , fructum nequaquam facient . Quod & si genuerint , interficiam amantissima uteri eorum.

17 Abjiciet eos Deus meus , quia non audierunt eum : & erunt vagi in nationibus.

CAPUT X.

Propter idololatriam Israel traditur Assyriis : & cum a Domino revocati ad justitiam , pergant sequi vias suas , omnes eorum munitiones vastabuntur.

1 **V**itis frondosa Israel , fructus adæquatus est ei : secundum multitudinem fructus sui multiplicavit altaria , juxta ubertatem terræ suæ exuberavit simulachris.

2 Divisum est cor eorum , nunc interibunt : ipse confringet simulachra eorum , depopulabitur aras eorum.

3 Quia nunc dicent : Non est rex nobis : non enim timemus Dominum : & rex quid faciet nobis ?

4 Loquimini verba visionis inutilis , & ferietis fœdus : & germinabit quasi amaritudo iudicium super sulcos agri.

5 Vaccas Bethaven coluerunt habitatores Samariæ : quia luxit super eum populus ejus , & æditui ejus super eum exultaverunt in gloria ejus , quia migravit ab eo.

6 Si quidem & ipse in Assur delatus est , minus regi ultori : confusio Ephraim capiet , & confundetur Israel in voluntate sua.

7 Transire fecit Samaria regem suum quasi spumam super faciem aquæ.

8 Et disperdentur excelsa idoli, peccatum Israel: lappa, & tribulus ascendet super aras eorum: & dicent montibus: * Operite nos; & collibus: Cadite super nos.

* Isai.
2. 19.
Luc. 23.
30.
Apo. 6.
16.
* Judic.
19. 25.

9 * Ex diebus Gabaa, peccavit Israel, ibi steterunt: non comprehendet eos in Gabaa praelium super filios iniquitatis.

10 Juxta desiderium meum corripiam eos; congregabuntur super eos populi, cum corripientur propter duas iniquitates suas.

11 Ephraim vitula docta diligere trituram, & ego transivi super pulchritudinem colli ejus: ascendam super Ephraim, arabit Judas, confringet sibi sulcos Jacob.

* Jer.
4. 3.

12 * Seminate vobis in justitia, & metite in ore misericordiae, innovate vobis novale: tempus autem requirendi Dominum, cum venerit, qui docebit vos justitiam.

13 Arastis impietatem, iniquitatem messuistis, comedetis frugem mendacii: quia confusus es in viis tuis, in multitudine fortium tuorum.

14 Consurget tumultus in populo tuo: & omnes munitiones tuae vastabuntur, sicut vastatus est * Salmana a domo ejus, qui judicavit Baal in die praelii, matre super filios allisa.

* Judic.
8. 11.

15 Sic fecit vobis Bethel, a facie malitiae nequitiarum vestrarum.

CAPUT XI.

Beneficiis ostendit Dominus se diligere populum Israel: sed propter illius scelera tradidit eum Assyriis: tamen propter suam misericordiam reducet eos, ut in terra sua serviant Domino, una cum Gentibus ad Deum conversis.

1 Sicut mane transiit, pertransiit rex Israel. Quia puer Israel, & dilexi eum: & * ex Aegypto vocavi filium meum.

2 Vocaverunt eos, sic abierunt a facie eorum: Baalim immolabant, & simulachris sacrificabant.

3 Et ego quasi nutritus Ephraim, portabam eos in brachiis meis: & nescierunt quod curarem eos.

4 in funiculis Adam traham eos, in vinculis cha-

charitatis: & ero eis quasi exaltans jugum super maxillas eorum: & declinavi ad eum ut viceretur.

5 Non revertetur in terram Aegypti, & Assur ipse rex ejus: quoniam noluerunt converti.

6 Coepit gladius in civitatibus ejus, & confumet electos ejus, & comedet capita eorum.

7 Et populus meus pendebit ad reditum meum: jugum autem imponetur eis simul, quod non auferetur.

8 Quomodo dabo te Ephraim, protegam te Israel! * Quomodo dabo te sicut Adama, ponam te ut Seboim? Converterum est in me cor meum, pariter conturbata est poenitudo mea. Gen. 19.
24.

9 Non faciam furorem irae meae: non convertar ut disperdam Ephraim: quoniam Deus ego, & non homo: in medio tui sanctus, & non ingrediar civitatem.

10 Post Dominum ambulabunt, quasi leo rugiet: quia ipse rugiet, & formidabunt filii maris.

11 Et volabunt quasi avis ex Aegypto, & quasi columba de terra Assyriorum: & collocabo eos in domibus suis, dicit Dominus.

12 Circumdedit me in negatione Ephraim, & in dolo domus Israel: Judas autem testis descendit cum Deo, & cum sanctis fidelis.

CAPUT XII.

Vane sedit Israel in Aegypto, ut ab Assur liberetur: sed tam ipsi quam Juda reddet Dominus juxta merita ipsorum, qui immemores beneficiorum Jacob patriarchae praestitorum, & declinaverunt in avaritiam: quibus tamen pacem offert, carpens potissimum idololatriam Galaad.

1 Ephraim pascit ventum, & sequitur aestum: tota die mendacium, & veritatem multiplicat: & foedus cum Assyriis inicit, & oleum in Aegyptum ferebat.

2 Judicium ergo Domini cum Juda, & visitatio super Jacob: juxta vias ejus, & juxta adinventiones ejus reddet ei.

* Gen.
25. 25. &
32. 24.

3 * In utero supplantavit fratrem suum: & in fortitudine sua directus est cum angelo.

4 Et invaluit ad angelum, & confortatus est: flevit, & rogavit eum: in Bethel invenit eum, & ibi locutus est nobiscum.

5 Et Dominus Deus exercituum, Dominus memoriale ejus.

6 Et tu ad Deum tuum converteris: misericordiam & judicium custodi, & spera in Deo tuo semper.

7 Chanaan, in manu ejus statera dolosa, calumniam dilexit.

8 Et dixit Ephraim: Verumtamen dives effectus sum, inveni idolum mihi: omnes labores mei non inveni mihi iniquitatem, quam peccavi.

9 Et ego Dominus Deus tuus ex Terra Ægypti, adhuc sedere te faciam in tabernaculis, sicut in diebus festivitatis.

10 Et locutus sum super prophetas, & ego visionem multiplicavi, & in manu prophetarum assimilatus sum.

11 Si Galaad idolum, ergo frustra erant in Galgal bobus immolantes: nam & altaria eorum quasi acervi super sulcos agri.

* Gen.
28. 5.

12 * Fugit Jacob in regionem Syriæ, & servavit Israel in uxorem, & in uxorem servavit.

* Exod.
14. 21.
22.

13 * In propheta autem eduxit Dominus Israel de Ægypto: & in propheta servatus est.

14 Ad iracundiam me provocavit Ephraim in amaritudinibus suis, & sanguis ejus super eum veniet, & opprobrium ejus restituet ei Dominus suus.

C A P U T XIII.

Abominationes Israel ostendit, propter quas ipsi minatur exitum: Dominus dicit se solum esse Deum & liberatorem, arguens Israel ingratitude de beneficiis in deserto acceptis, gravemque ob id vindictam illis comminatur: addens se eos de morte liberaturum, divitiis morte & inferno.

1 **L**oquente Ephraim, horror invasit Israel, & deliquit in Baal, & mortuus est.

2 Et nunc addiderunt ad peccandum: feceruntque

que sibi conflavit de argento suo quasi similitudinem idolorum, factura artificum totum est: his ipsi dicunt: Immolate homines vitulos adorantes.

3 Idcirco erunt quasi nubes matutina, & sicut ros matutinus præteriens, sicut pulvis turbine raptus ex area, & sicut fumus de fumario.

4 * Ego autem Dominus Deus tuus ex terra Ægypti: & Deum absque me nescies, & salvator non est præter me. * *Isai.*
43. 11.

5 Ego cognovi te in deserto, in terra solitudinis.

6 Juxta pascua sua adimpleti sunt, & saturati sunt: & levaverunt cor suum, & oblitii sunt mei.

7 Et ego ero eis quasi leæna, sicut pardus in via Assyriorum.

8 Occurram eis quasi ursa raptis catulis, & dirumpam interiora jecoris eorum: & consumam eos ibi quasi leo, bestia agri foindet eos.

9 Perditio tua Israel: tantummodo in me auxilium tuum.

10 Ubi est rex tuus? maxime nunc salvet te in omnibus urbibus tuis: & judices tui, de quibus dixisti: * Da mihi regem, & principes. * *1. Reg.*
8. 5.

11 Dabo tibi regem in furore meo, & auferam in indignatione mea.

12 Colligata est iniquitas Ephraim, absconditum peccatum ejus.

13 Dolores parturientis venient ei: ipse filius non sapiens: nunc enim non stabit in contritione filiorum.

14 De manu mortis liberabo eos, de morte redimam eos: * ero mors tua o mors, morsus tuus ero inferne: consolatio abscondita est ab oculis meis. * *1. Cor.*
15. 54.
Hebr. 2.
14.

15 Quia ipse inter fratres dividet: * adducet urentem ventum Dominus de deserto ascendentem: & siccabit venas ejus, & desolabit fontem ejus, & ipse diripiet thesaurum omnis vasis desiderabilis. * *Ezech.*
19. 112.

C A P U T XIV.

Perditionem annuntiat Israeli, propter ipsius peccata

cata, revocat tamen ad se, & conversis plurima bona promittit.

1 **P**ereat Samaria, quoniam ad amaritudinem concitavit Deum suum: in gladio pereant, parvuli eorum elidantur, & foetæ ejus discendantur.

2 Converte Israel ad Dominum Deum tuum: quoniam corruisti in iniquitate tua.

3 Tollite vobiscum verba, & convertimini ad Dominum: & dicite ei: Omnem aufer iniquitatem, accipe bonum: & reddemus vitulos labiorum nostrorum.

4 Assur non salvabit nos, super equum non ascendemus, nec dicemus ultra: Dii nostri opera manuum nostrarum: quia ejus, qui in te est, misereberis pupilli.

5 Sanabo contritiones eorum, diligam eos spontaneæ: quia aversus est furor meus ab eis.

6 Ero quasi ros, Israel germinabit sicut lilium, & erumpet radix ejus ut Libani.

7 Ibunt rami ejus, & erit quasi oliva gloria ejus, & odor ejus ut Libani.

8 Convertentur sedentes in umbra ejus: vivent tritico, & germinabunt quasi vinea: memoriale ejus sicut vinum Libani.

9 Ephraim quid mihi ulera idola? ego exaudiam, & dirigam eum ego ut abietem virentem: ex me fructus tuus inventus est.

10 Quis sapiens, & intelliget ista? intelligens, & sciet hæc? quia rectæ viæ Domini, & justii ambulabunt in eis: prævaricatores vero corruent in eis.

PRO.

PROPHEZIA J O E L.

CAPUT PRIMUM,

Joel parabola proposita de eruca, locusta, bruchus, & rubigine, quatuor plagas contra judam vaticinando, hortatur omnes & potissimum sacerdotes ad planctum, jejunium & orationem, plangens & ipse vastitatem terræ suæ.

1 **V**ERBUM Domini, quod factum est ad Joel filium Phatuel.

2 Audite hoc fenēs, & auribus percipite omnes habitatores terræ: si factum est istud in diebus vestris, aut in diebus patrum vestrorum?

3 Super hoc filiis vestris narrate, & filii vestri filiis suis, & filii eorum generationi alteræ.

4 Residuum erucæ comedit locusta, & residuum locustæ comedit bruchus, & residuum bruchi comedit rubigo.

5 Expergiscimini ebrii, & flete, & ululate omnes, qui bibitis vinum in dulcedine: quoniam perit ab ore vestro.

6 Gens enim ascendit super terram meam, fortis & innumerabilis: dentes ejus ut dentes leonis: & molares ejus ut catuli leonis.

7 Posuit vineam meam in desertum, & ficum meam decorticavit: nudans spoliavit eam, & projecit: albi facti sunt rami ejus.

8 Plange quasi virgo accincta sacco super virum pubertatis suæ.

9 Perit sacrificium, & libatio de domo Domini: luxerunt sacerdotes ministri Domini.

10 Depopulata est regio, luxit humus: quoniam devastatum est triticum, confusum est vinum, elanguit oleum.

II Con-